

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru menarohle pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refușă. Articoll nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Cine se cedeze?

Sibiin, 25 Octobrie n.

Pentru cei cu durere de inimă pentru viitoriul țerii acesteia începe să devină supărăcișă actuala stare de lucruri. Nu se vîd semne de îndreptare și nu sunt prospecte, că pacea și liniștea vor fi în curînd restabilite, pentru a face loc legalității în patria acésta de toți iubită.

Coróna a declarat în modul cel mai categoric, că cu privire la pretenșiunile magiare nu pôte face absolut nici o concesiune, nici acuma, nici în viitoriu; ear' opoziția coalisată din parlamentul țerii continuă a reclama mereu drepturile pe cari Coróna i-le-a denegat și refușat.

Unde va duce acésta tragere în degete a „națiunei” cu Coróna, Dumnezeu știe. Sigur că la bine nu pôte să ducă.

Speranța întrégă e pusă acum din partea Vienei în istețimea noului guvern ungar, care s'a angajat să spargă coalitia și să formeze un nou partid, o nouă majoritate parlamentară.

Se zicem că planul va succede. Să presupunem, că la procesiunile alegeri coalitia va fi bătută, și în parlament va intra rêu decimată, ca o minoritate neînsemnată. Să terminat lupta cu acésta? La nici un cas. Din alegerile făcute sub baronul Bánffy o poziția încă a eșit rêu decimată, și totuși minoritatea aceea neînsemnată din dietă (Kossuth n'avea în partidul său de cît numai cinci zeci de deputați) a dus o luptă atît de crâncenă în contra guvernului, în cît l-a adus la cădere.

Pacea și liniștea în țără se pôte deci restabili numai pe calea unui compromis.

Cineva va trebui să cedeze, pentru-că până la infinit nu pôte să mîrgă tot așa. Vorba e înse, că cine se cedeze? Coróna nu mai pôte ceda, prin urmare va trebui să cedeze coalitia. Și lucru cumințe ar face, dacă ar ceda cît mai curînd. Pentru-că și de altcum drep-

tatea nu e pe partea ei, ori cît de mult se accentueze conducătorii ei, că se află pe teren legal, cer drepturi legale, basate în constituția patriei.

Nu e adevărat! Pe basă legală se află Coróna! Să-și revöce numai în memorie trocutul cei din coalitie. E adevărat, că la 1848 dieta din Pöjon decretase independența armatei ungare, și domnitorul le numise și un ministru de rășboiu. Dar' nu preste mult Coróna vîzînduși greșala a revöcat numirea ministrului de rășboiu, împreună cu a celei de finanțe. De aci apoi conflictul de atunci între națiunea magiară și Corónă, conflict care s'a terminat cu vîrsare de sânge și în urmă cu capitularea „națiunei” la Șiria.

Coróna a eșit deci învingătoare, și-a eluat dreptul cu arma, și peste țără s'au deslîntuit zilele negre ale absolutismului, zile de snferință, nu numai pentru Magiari, ci și pentru celelalte popöre ale patriei.

La anul 1865 Coróna a ajuns la convingerea, că poporațiunea Ungariei merită totuși o sörteș mai bună, și a convocat dieta ungară la Pesta, în scopul ca să se ajungă la o înțelegere, la un compromis, între națiunea magiară și Corónă. Împrejurările au fost favorabile pentru Magiari, politicianii lor de frunte au fost ömeni cuminți, și astfel după multe pertractări, la anul 1867, învoiala s'a făcut.

Nu Coróna a stabilit punctele de învoială, ci parlamentul ungar. Coróna le-a acceptat numai. Și între punctele acestea nu se află nici unul, care vorbește despre limba de comandă magiară în armată, ci din contră, se vorbește despre o armată unitară comună, asupra căreia ori-ce drept de dispunere compete domnitorului, deci și dreptul de a stabili limba de comandă.

Constituția de la 1848 a fost așa-dară modificată la 1867, în înțelesul, că armata și reprezentarea în afara a monarhiei sunt chestiuni comune, ale monarhiei întregi, nu chestiuni interne ale Ungariei. Pe constituția acésta modificată a pus apoi Monarchul jură-

mîntul de încoronare, ear' nu pe constituția de la 1848, care acum numai exista. Prin urmare, Coróna se află pe teren constituțional, nu coalitia, care pôte să aște alt undeva isvor de drept pentru pretenșiunile sale naționale, în legile țerii însă nu'l pôte găsi absolut de loc.

Din töte acestea rezultă, că coalitia va trebui să cedeze și să-și amâne realizarea dorințelor pentru alte vremi mai prielnice, ori apoi, dacă e destul de tare, să ducă lucrurile la cușit. Ceea-ce însă se va ferî să o facă! A spus-o döră contele Apponyi, că cu cösa astăzi nu se mai pôte lupta în contra puștilor și tunurilor cu repetiție.

Naționalism și confesionalism.

O notiță a corespondenții mele despre adunarea generală a despărțămîntului „Astrei” (Sebeș) anunța denegarea de a-și satisface datorința de membru a unuia, pe motiv că greco-catolicii au fost bagatelisați în toastul ridicat de dl P. Cosma la sörbările de la Sibiu. Notița a dat ansă la reluarea afacerii și clarificarea adevărului (a fost și intenția notiții), sub titlul „Prisă scursă” înțîrînd în potrivite cuvinte masca confesionalismului asupra datorinței naționale. Tractată afacerea și în „Răzvorul” — „Crestături” — cu lauda cuvenită dlui Cosma, mă îndemnă a stărui puțin asupra naționalismului și confesionalismului.

Faptul istoric împlinit la 1700 în sinul poporului român din țara ungurească a adus mare năpastă peste capul bieților Români. Au isvorit din acel fapt, nu 'i vorbă, și binefaceri și îmbunătățiri — în parte — în sörtea poporului, cari nu pentru a le micșora și nu fără temei s'a zis, că s'ar fi realisat din reacțiunea puternică în fața opreliștelor și asupririlor fără milă, pe cari le înduram în acea vreme, întocmai cum dovadă ne sunt atâtea momente din viața popörelor, și chiar din viața neamului nostru, când stăpîniții, contrar intențiilor stăpînilor, se deșteptau și cîștigau în bine. În schimbul

binelui ce se pretinde a-și avé obârșia aci, viața zilnică ne dă să înregistrăm cu durere, că s'a sădit în sufletul neamului curat rădăcina mîerului vecinic de cîrtă, un rêu, pe care nici cele mai asupritöre vremuri n'ar fi avut puterea a 'l icui în viața noastră muncită de greutăți, rêu care se chiamă confesionalism rêu înțeles.

Precum atunci au fost ademeniți, un prelat cu cărturarii din jurul lui, întră cari mai ales bisericiani și förte puțin popor, așa azi confesionalismul e înțeles numai de cărturari și mai ales bisericiani. Ei îl nutresc și întăresc, căci poporul cunoștință n'are de deosebire de credință. Chiar în jur de centru mi-a fost dat să aud distingere de la țeran de frunte prin „Dömné îndură-te” în loc de „Dömné miluește” (!), încolo dacă se întîmplă să mai știe că la Roma este „poruncitor” și peste vlădica, căci așa a auzit, — mai mult însă nu știe. Cele patru puncte nici chiar cărturarii nu le cunosc — töfi.

Sufletul poporului virgin a rămas, dar' s'au jertfit și se jertfesc interesele lui vitale prin lupta noiei biserici, desfășurată pentru a ajunge la supremație, față cu rezistența prin puterea ei internă a celeilalte. Gresi vieti simți până aci a rămas și mai departe, făgăduințele au murit pe buzele făgăduitorului, ori s'au restrînt pe pieptul unuia, dar' s'au adus neînțelegerile frunțășilor, a căror röde au zădărnicit și zădărnicesc în însemnată parte realisarea idealurilor vieții nöstre românești. Confesionalismul s'a declarat dușman naționalismului.

Viața unui popor e condiționată de confesionalism, adevă de credință, după anumite principii mîntuitoare în fința supremă, și de naționalism, adevă cunoșterea, dezvoltarea și perfecționarea finței lui proprii pentru traiul mai bun al acestei vieți.

Credința ce se concretisează în deosebite biserici vii nu are în vedere numai idealul spre fericire în împărăția ceriurilor, ci chemarea ei e regularea după anumite principii a vieții de pe pămînt, pregătind calea pentru cea

FOIȘÖRĂ

Ion Ciocîrlan: Traiul nostru.

Folositiörea operă de cercetare pentru cunoșterea nîmului românesc de preuindeni se urmîză cu o rîvnă neobiceinută și încununată de succes. Fie în cărți cu note de călătorie, în cari autorii insistă de opotrivă asupra trecutului și a prezentului în töte manifestările lor, într-o formă mai mult literară, fie în haina schițelor sau a povestirilor, frumuseșile pămîntului nostru și sufletul Românului se desvălesc tot mai mult, și podöba amîndurora se arată vederii nöștre însetate în năvala lumii razelor de sörö, în moonăla vremii cu negurile posomorite și cu troienole de zăpadă, în splendorile zilelor de sörbătöre, ori și în rînduța muncii pentru îmbogățirea pămîntului de töte zile. Și astfel, după volatului dlui Ion Ciocîrlan, înregistrăm cu aceeași bucurie o altă carte despre noi „de la țără”, acésta a dlui Ion Ciocîrlan: Traiul nostru.

Autorul, un talentat și harnic învîșătoriu din România, (în Ekuneti, prin părțile moldovene), nu a la întâiul volum. În 1903 a scos niște schițe: Pe plaiu, pagial

pline de poesie fragedă și curată, fără acțiune remarcabilă și fără fîsare strălucitoare a sufletelor. Volumul de azi, apărut în editura „Lucăsfărului”, hotărît e un progres față de celalt, deși ne întîmpină și aici urme din acea monotonie în mijlöcele de zăgrăvire, ba une ori și în concepție, pe care a relevat-o ea o scădere a primelor încercări d. George Bogdan-Duică. Sînt și în Traiul nostru momente, cari trebuiau jertfite: Prins, Năluca.

Dar' nu în acestea trebuie căutat valoarea scrisului dlui Ciocîrlan. Bucate, toate dă numele cărții, e o dramă durerosă, o luptă desădădîndă între natura zgîrcită une-ori și întră omul sörö cu casă grea, și în care momentele de haz dureros picură ca un leșo fără putere vindecătoare pe o rană doacă. E un om, eșit din sat cu primăvara să lucreze pe moșia bolerului, a „ciocölului”, pe carel apöru dröu lui acöu, într-o colibă cu mai multe spărături de căi feröști, în care e nevoit să rămînă până va veni stăpînii „să dijmuescă”. Cel trei copii ai lui își alina fîmea cu böbe de encuruz și cu bostan cöpt, ear' femeli i-a venit cösu. Dar' bieșii copilași, mărünții de tot, trebuie să se lupte cu en afurisit de purcel și cu găinile, ca să-și pöta apöra arutul: doi bostani și să-și va si-

uleți de porumb. Tatăl lor, după-ce a astupat cele spărături, s'a dus să fie de față la dijmuitul început pe lanul lor, ear' „plodurile” își coc merindea. După-ce s'au răcorit bostanii, al căror m'ez 'l' mîncaseră mai mult găinile și purcelul, acesta înhață unul și fuga pe ușă! Cei doi băeșii după el, prin zăpadă. Toemai atunci ajunge și bolerul acöu și se uită mirat la góna acöste. După-ce uemerește și omul cäsu cu vîtalul, și arată stăpînului röda unui an acötes de muncă întovitöre, ciocölul crede, că mai este porumb ascuns și în casă și deci intră. Când vede coviltirul acöpit cu țölinei: „— Supt coviltir es al?” — „I-a venit rêu femesei, să țörți... și... de... îngînă Miron, încöreat acöndăcînd să apöe. — „Ei, n'am eu dragăto? Cöc ai vîtafi și să te lași în nădejdea lor la dijmuit?” Mormăind cöte-va înjurături, bolerul se rădăce, rînduș de pe acövögi. Copilași speriați, lăsară cöja de bostan ear' în stăpînirea gódasului, care gușta rugășor la o parte, și acöcînd a plînge, dădără fuga de să pitră în fund. Găinile aperiute de fugeri, scîră de asupra coviltirului și apoi aburări, supășîndu-se în töte părțile.

Bolerul, oprindu-se de aböruț răvășu al gäinilor, aștä e clipă în mijlocul colibii.

În vremea acösta, un colț al țölinei domitöre se ridică. Din întunerecul ascuns s'arată înțăii mîna babei Bălășica, înarmată cu custuricea de moșit și apoi acöte și cöpul ei bătrîn și urît. Și face semn din mână să se depărteze, ear' printră cei doi dinți, singurii cari îi mai rămăsese, îi șöpti:

„Du-te, du-te, cucöne, c'acoi n'ai cö găni, de cöi dör e odrășit de moșiei!”

Plăcutul noului născut adevöri apusele möșiei. Încöndînt de cinșta Românului, bolerul eși afară, îngînînd:

„Cerat trai de dobitöce!”

Bucata asta trebuie citită în întregime, celor 16 pagini ale sale, pentru a vedé cum se luptă copiii unui om rêu scöă din gura unui purcel hrănit neösesar, cum dorm în pănusi alături de acöste dobitöce, adreptöi, vai de mama lor, și pentru a se convinge, că traiul nostru e une-ori „cörat” și de dobitöce.

Același tablon apröu, zăgrăvit în cölori mai luminoșe, flgăsim în România, în care găinile și purcelii sînt înlocötiți prin pisică și cötel, ear' Nicușcă, micuțul, în loc să adörmă prin pănusi, înalecă pe un hărag — e vremea de vară — și după-ce se oböșöște, adörmă în prăști uliți de sat. Frum-

de apoi. Ea nu desconsideră viața pământescă, ci din contră, prin această duce la fericirea cerescă, de care se împărtășesc sfinții și martirii, ea deci pregătește pe indivizii ce i aparțin după acele norme de viață pământescă, prin cari aceia și-au asigurat patria fericirii.

Ca diriguitor al vieții pământești, confesionalismul, pe lângă îngrijirea sufletului, ce aparține lumii transcendente, are a îngriji și a ține vie *conștiința*, regulatorul vieții atât fizice cât și morale a individului și în colectiv a poporului, el ține în cumpănă prin puterea principiilor sale ordinea socială, ce adeseori s'ar turbura în urma zelului isvorit din natură omului întru urmărirea fericirii pământești, puindu-i înaintea ochilor preceptele ce nu se pot desconsidera de individ fără a nu vătămă îndreptățirea semenului său și nu se pot desconsidera de un popor fără a ataca aspirațiile juste ale celui alt.

Ideea și conștiința de sine, apoi principiile de adevărată viață nu se câștigă prin naștere ori moștenire, nici prin școală ori cartea ei. Acele le stârnește și învață *biserica*; capii acestei societăți vii vestesc normele de conducere în lupta vieții în toate manifestățiunile ei. Și când nereușita luptei aduce mahnire și chiar desnădăjduire în sufletul luptătorului singuratic și al poporului, biserica îl strânge la sinul său cald, îl liniștește și mângăie, îl întărește și întetește de nou la reluarea luptei cu putere renăscută. Biserica e întâiu chemată, a face pe cetățean viu și activ pentru societate, pe funcționarul și angajatul drept și cu dragoste în chemarea sa, pe proprietarul econom al întregului popor, prin legea dragostei frățesti. Iată rostul confesionalismului privitor la viața pământescă!

Și oare ce alta este *naționalismul*?

Naționalismul, sau sentimentul național, este perfecționarea sentimentului social, sădit în natura omului de creatorul său, și solicitat de însași trebuința ce a simțit-o omul întru exprimarea în comun a cultului datorit ziditorului său. Ca atare el este în strânsă legătură, de o egală însemnătate și de reciprocă întregire cu sentimentul religios (confesionalism) pentru dăinuirea individului și a unui popor.

De naționalism nu poate fi vorba de cât în sinul unei națiuni, ai cărei indivizi trăiesc după anumite principii comune, cari au aceeași origine, aceleași datini și moravuri, cari au crescut ocoțiți de aceeași sorte, mai dulce ori mai amară, s'au adăpat din același izvor al suferințelor și al bucuriilor, au nutrit și nutresc aceleași aspirații și urmăresc aceleași idealuri. Existența națiunii e deci condiția primă a existenței naționalismului, dar' nu urmăzează ca unde este națiune să fie și naționalism, lui trebuie să-i premărgă alte cauze

din cari să resulte — și întâi de toate *conștiința națională*. Ea isvorește din cunoșterea trecutului pentru știința prezentului și nădăjduirea în viitoriu, din înțelegerea, încălzirea și însuflețirea ce se naște în sufletul fiecărui fiu pentru tot ce formază ființa neamului, al cărui fiu este, — ear' acesta se poate ajunge numai prin *cultură*. De aici resultă dragostea, ce trebuie să se sălășluască în fiecare suflet față de tot ce constituie bogăția lui națională, față de tot ce a produs în vremuri geniu neamului său și în deosebi față de tot ce au produs capetele geniale ale poporului. Aici este depusă *cultura*, ce trebuie însușită și propovăduită pentru *trezirea conștiinței naționale*.

Acăsta ne îndemnă apoi, ba chiar cere să desțășurăm cu îngrijire muncă statornică și productivă întru formarea, creșterea, întărirea și asigurarea vieții naționale. Pentru acăsta se impun *probleme de rezolvit*, cari trebuiesc formulate, hotărâte și răspândite ca să între adânc în conștiința poporului, să fie înțelese deplin și apoi să se purcedă la realizarea lor. „Națiunea e individualitatea colectivă — zicea mai zilele trecute A. C. Cuza — cu caracter bine hotărât, cu interese proprii, ea se prezintă ca un organism care nu poate trăi decât prin *organele proprii*, cari sunt clasele formate în sinul său“. De aceea, realizarea problemelor cere muncă desinteresată, caractere tari și hotărâte, bărbați, cari să-și ocupe cu cinste locul; *fiecare cetățean să fie viu și activ pentru neamul său, funcționarul și angajatul drept și cu dragoste în chemarea sa, proprietarul chivernisitor al întregului său neam*. Noi să fim *Români* în toate manifestățiunile noastre!

Iată naționalismul activ! — Și după cum am arătat mai sus, aceeași țintă o are și confesionalismul. Sunt doi factori, cari hotărăesc existența unui popor. Ambii lucră spre același scop, cu aceeași tărie și deci de o *potrivă trebuie cultivați*!

Dacă vom căuta în trecutul popoarelor, afirmarea noastră se va dovedi pe deplin îndreptățită. Mai ales istoria neamului nostru ne este vie dovadă și slujește de lumină iconă, că de câte ori sentimentul religios — confesionalismul — s'a ridicat în contul sentimentului național — naționalismul — (noi totdeauna mai religioși am fost decât naționaliști) a urmat căderea și lincezirea poporului. Timpul domniei fanariote dincolo, îmbrăcată în haina religiosității exagerate, a slavismului dincoace, sunt timpuri de cari cu durere ne aducem aminte, când locul adevăratului sentiment religios l'a ocupat bigotismul, dând naștere la marea nesfârșită de superstiții și fătărie în dauna sănătății de viață.

Ruina altor neamuri și anarhismul zilelor de azi ne învață, că slăbirea și desconsiderarea principiilor de credință la indivizi și la popore duce la disprețuirea celor sfinte, la îndrăgirea a tot ce-i material, la îmbrățișarea plăcerilor josnice, eschizând principiile de sănătoasă morală, naționalismul fără tovarășia confesionalismului umple societatea de epidemii morale-sociale, declară războiu pe morțe chiar civilizației, și stăpânitorul cu ură calea fără milă pe grumazul celui stăpânit.

De aceea, datorie sfântă, nu fală ne facem, când semnăm și sbicuiim tendința de supremație a unuia în contul celui alt, datorie și grija, pentru zilele grele ce ne așteaptă.

În frunte stătorii bisericilor sunt întâiu chemați a supraveghea dezvoltarea și manifestarea acestor doi factori ai vieții noastre, căci de biserică a fost legată în trecut întreaga noastră viață. Confesionalismul — și mai ales bisericile noastre *cu rit oriental* — sfințesc și adoptă naționalismul, precum creștinismul sfințește și adoptă patriotismul, de-și nu e recunoscut ca virtute creștină. De aci resultă datorința bisericii de a l'cultiva și de a stabili deplină armonie în dezvoltarea și manifestarea amândurora, căci ambii caută, doresc și urmăresc același bine și fericirea individuală și a poporului.

Recunoștem nisuița și conlucrarea puternică pentru ființa armoniei din partea capilor ambelor confesiuni. Aparițiuni triste se manifestă numai în cei mai jos puși, în preoți și chiar între laici. Nu voi spune eu, care dintre bisericile vii prețuește mai presus confesionalismul în lucrările sale, disprețuind datorințele naționale; o căm știm cu toții, căci faptele vorbesc.

Dacă înverșunată și grea luptă purtăm cu vrășmașii noștri esteri, apoi cu mult mai mult trebuie să stăruim întru vindecarea bolilor primejdioase, ce se susțin în sinul nostru. A-prigă luptă trebuie să dăm asupra *aparitiilor, cari supt haina confesionalismului ascund păcate neiertate, interese particulare și egoism păcătos*, și uneori mai puțin interesul rău gândit al cercurilor cărmace.

Preoțimea trebuie să fie întâiu chemată reprezentanță a intereselor și nevoilor naționale, o datorință a ei sfințită prin tradiția istorică a neamului nostru și a tuturor neamurilor din cele mai uitate vremuri. Prin viața lor morală preoții să fie un puternic razim al vieții naționale, căci preoții sunt cei mai aleși membrii ai societății vii, numiți bisericești, singura societate care are putere desăvârșită asupra îndrumării vieții omenești.

Nu mai puțin cu obidă trebuie să înregistrăm, ba chiar cu mare durere, enunțaii, ca una ce s'a făcut mai zi-

lele trecute la sfârșitul unui articol din partea directorului eminent *naționalist* al unei reviste de dincolo, enunțaii, din care transpiră *indiferentismul față de principiile confesionale*. Fapt care ne dore cu atât mai mult, cu cât vine de la un om a cărui autoritate e stăpînă pe senătosa opinie publică, dar' care e *ortodox*, fiindcă *nu s'a născut catolic*. Părăsirea unei confesiuni și aderarea la alta, e condamnabilă. Dar' lipsa de principii de credință se explică numai prin un scepticism și mai condamnabil. Ne miră, că pe cunoscătorul cel mai desăvârșit și povestitorul cel mai ales al vieții lui „*Stefan cel mare*, prototipul intrupării naționalismului și confesionalismului, nu l'a oprit cel puțin de la așternerea pe hârtie a gândului de la sfârșitul articolului *Plutarh*, care zicea: „*Mie-mi-se pare, că mai curând poate fi edificiu fără base, de cât a exista societate și a se dezvolta când lipsește din ea ideea despre Dumnezeu*“. Ear' eu zic, când ti lipsesc *principiile de credință*.

Incheiu cu cuvintele, cari se servesc de îndrumare spre mai bine și pentru unii și pentru alții, că: „*Idealul adevăratei națiuni române nu poate fi decât idealul împărtășit de tot sufletul românesc, ear' nu idealul cel strîmt, pe care unele suflete egoiste din zilele noastre îl dau ca proprietate a întregului*“. (R. Motru).

P. M.

Convocare.

Membrii români ai adunării generale municipale sunt invitați a lua parte la consfătuirea, ce se va ține în 31 Octobrie st. n. a. c. la orele 8 dimineața în casina română.

Obiectul discuției îl va forma ordinea de zi a adunării generale din aceeași zi.

Sibiu la 25 Octobrie n. 1905.

Nicolae Ivan
p. president.

D. Borcia
secretar.

Convocare.

Pentru a lua hotărâri privitoare la situația politică de azi, convocăm pe toți locuitorii de pe teritoriul cercului electoral al Sebeșului la

Adunarea poporală

care se va ține Duminică în 29 Octobrie n. la orele 12, în piața mică — sub cerul liber — din Sebeșul-săsesc.

Program: 1. Discuțiune asupra stării generale politice. 2. Dezbaterile și luarea unui conclud asupra votului universal.

Sebeșul-săsesc, 23 Octobrie 1905.

Ioan Bojilia, Dr. Nicolae Lazar, Dr. A. Străvoiu, C. Crețoiu, C. Tatar.

sefa limbii și varietatea amănuntelor bine prinse în descrieri destul de concise salvează această uniformitate de concepție, asemenea și în *Cina*, de care un copil n'a avut parte, fiindcă adormise neobservat, până când s'a fert mămăliga.

Bănuia, răsarită înrău în capul dlui George Bogdan-Duică, că autorul nostru zugrăvește după același model, se confirmă în parte și prin numele lui Moș-Sore, proprietarilor unor țărle (în *Pe Runcu, La stând*), ca și prin al pisolului, care a rămas tot Miron și în volumul acesta al doilea.

În *Pe Runcu* dl Ciocărlan a turnat într-o variantă nouă și frumoasă cunoscută temă a dragostei dintre doi frați, cari nu-și știu înrudirea, fără a ajunge însă la profunzimea și dramatismul lui Carageale, în nuvela *Peșcat cu același subiect*. La autorul nostru povestirea întâmplării în limba dulce și poetică a unui baci de la munte, scrisă cu evtare bine calculată a descrierilor de prisos sau a accidentelor fără importanță, dar înbedecă desfășurarea naturală a acțiunii, dar totuși în farmecul trăgănării caracteristice povestitorilor din popor, cu mult efect îndușgător la sfârșit, dar' lipsește acea mișcătoare analiză psihologică în stilul lapidar

al lui Carageale, care ne ține într-o continuă și mare iritație, potențată până aproape de extrem, când preotul geme: e păcat!

Ispita e o schiță admirabilă, zugrăvită cu multă artă și cu o simpatie caldă. Durea înșelatei fete părăsite, când aude hohotul de râs al rivalei sale biruitoare, arătată prin aceea, că încercă să fugă, dar' cuprinsul să învârtăste, picărele i se taie și nu mai știe nimic, e scosă puternic la ivelă. Urmăzează o întâmplare de *La stând*: un urs îi face de petrecanie unei vite, dar' și blana lui se găurește. După acăsta ne oprește o legendă „din spusa poporului“ despre Ștefan cel Mare și sfânt: *Cetățuia Strâncuței*. E dragostea poporului nostru, revărsată preste figura momitoare a unei fete, care răsar pe lângă câte un domn nespus de viteaz: o asea strălucind lângă zore. Motivul acesta dl Ciocărlan l'a prelucrat interesant, așa că deși prevedem sfârșitul, totuși suntem nerăbdători să aflăm, ce se va întâmpla. — Povestea celor Două suflete, încadrată într-un maiestros tablou de eroi, cu toate că nu face parte din traiul nostru, e mișcătoare. Sunt doi pribeghi ruși, un bătrân cu fată-va, cari trăiesc într-o resemnare mută din tălătul lemnului prin pădurile Moldovei, fiind nește suflete alese,

adăpate la izvorul înviorător al scrierilor cu tendință reformatorice. Așteptarea flăcăilor de la oște îi prilejește autorului nostru scrierea unor schițe, care arată dorul unei tinere neveste de bărbatul său și înțelegerea între ea și soacră-sa, cum se l'întîmpine, ear' *Orbul* e o făptură minunată, căreia ajutorul ce i lipsia de la ochi i-l dau cu prisosință urechile, deci în calitatea-i de jitar adună copiii în jurul lui și i încântă cu doinele fluerului vrăjit și cu basmele isvorite din fantasia de măestră rodnică a poporului nostru. Chiplul orbului Moș-Trifan e descris cu multă căldură.

Înădins am lăsat la urmă cele două buci: *De serbători*. Două schițe albe ca albul vremii în care se petrec, ca cinstea bătrânului „moș-popa“, a cărui dărnicie le luminează asemenea binecuvîntării Domnului. O căsuță curată, îmbelșugată de puderia alor 11 copii golași, în care se așteaptă sozirea preotului în ajunul Crăciunului, ca să binecuvinteze turta cu miere. În cărta pentru cămeșile prea puține vine și binecuvîntarea mult dorită. Parintele vede golăteasa și mila i se furiezează în inima largă, care trebuie să bată pentru toți. Boboteza află 13 mărănței, șar aduce și darul popii cu adaosul dase

lului: „Desagii desfăcți lăsară să se vadă cămășuți curate de căneapă într-o parte și hăinuțe de suman în cealaltă“. Și astfel înfrățirea darului dumnezeesc al săvîrșirii talei cu prisosul curat de jertfă al omienilor din fruntea bisericii aduce îndușgătorilor părinți și veselilor copii un prasnio, a cărui sfințenie se înalță negrăit.

Acăsta e volumul dlui Ciocărlan, care trebuie primit cu brațele deschise pentru calitățile numeroase, și cari nu s'au enlestat aici toate. Dragostea noastră înțelegătoare îi va îndoi înrodirea talentului și prin ea ne vom arăta priceperea în alegerea hranei noastre sufletești, și — poate — se vor închide gurile celor ce ne hulesc.

Ion Paltin.

Vorbe înțelepte.

Sufletul virtuților și al legii este caritate.

E rău să nu poți onora pe nimeni de cât pe tine.

Omul a fost născut liber și cu toate acestea prețutindeni e încătușat.

Legile sunt numai cea mai clară și mai puternică expresiune, dar' nu și singura soriginte a dreptului.

NOUTĂȚI

Din cauza sfintei sârbători „Cuvioasa Paraschiva“, numărul proximal al fetei noastre apare luni după amiază.

Procesul pentru mănăstiri. În procesul intentat bisericii sârbești, pentru mănăstiri, din parte contrară s'a dat excepție în contra competenței tribunalului regesc din Budapesta de a judeca în acest proces, fiindcă cele mai multe mănăstiri se află pe teritoriu croat. Tribunalul reg. din Budapesta a respins însă excepția în una din zilele trecute și s'a declarat pe sine competent se judece în merit în chestia mănăstirilor.

Congregația comitatului Sibiu e convocată pe Marți, 31 Octombrie n. Va avea să facă alegerea celor 10 membrii demisionați din comisiunea administrativă a comitatului, și să rezolveze și alte chestii de interes public.

Sesiunea Academiei. Sesiunea generală a Academiei române se va deschide la 28 Februarie, când se vor asculta rapoartele comisiunilor însărcinate cu studiarea lucrărilor prezentate spre premiere, și se vor decerne premiile. Terminul pentru înaintarea cârților spre premiere, în câte 12 exemplare, expiră în 31 Octombrie c.

Patriarhul către Mitropolitul Primat. De curând I. P. S. Sa Mitropolitul Primat al României a primit o scrisoare de la Patriarhul Ioachim III-lea, care-și exprima nemulțămirea, că un membru al Sinodului Bisericii din România a presidat o întrunire anti-grecăscă la hotel „Dacia“. Acesta a fost P. S. Sa Arhiepiscop Sotronic Vulpescu Craiovenul. Scrisoarea va fi adusă la cunoștința sf. Sinod. În sesiunea aceasta. Despre caterisirea sau darea în judecată a Arhiepiscopului, cum pretind a ști unele zăre, nici n'a fost vorba.

Numărul școlilor aromânești din Turcia. Sunt 104 școli, dintre care 31 în vilaietul Monastir, 12 în Albania, 34 în Macedonia și 27 în Epir. Au 5742 de elevi (3797 băieți și 1945 fete). Profesorii sunt 263.

Deschiderea expoziției naționale din București s'a fixat definitiv pe ziua de Duminică 3 Iunie v. 1906. Comisiariatul general al expoziției a publicat concurs pentru elaborarea unui afiș al expoziției și pentru mai multe medalii (medalia comemorativă, pentru premii, pentru colaboratori și medalii oficiale de amintire); un concurs pentru pictură, altul pentru gravură, concurs pentru icone, concurs de mobile vechi românești și de arhitectură. Afară de aceste concursuri va mai fi premiat un imn jubilar pentru 1800 ani de viață al născutului românesc și de 40 ani de domnie al regelui Carol, ear' aria imnului jubilar va fi premiată cu un crin de argint. La concurs va mai fi pusă și o scriere, în versuri sau în proză, cu subiectul: Cântarea născutului românesc, cu prilejul aniversării a 1800 ani. Premiul va fi de 1000 lei.

Viriliștii români ai comitatului Sibiu pe anul 1906 sunt următorii: Escelența Sa Ioan Meșianu, metropolit, dare anuală 4050 corone (duplu), Samuil Gangolea, proprietar de țiglarie, 1711 cor. 88 fileri; Ioan de Preda, avocat în Sibiu 1444 cor. 38 fileri (duplu); Dr. Octavian Rusu, avocat în Sibiu 1150 (duplu), Ioan G. Bozdoc, proprietar în Veștem, 840 cor. 25 fileri, Partenie Cosma, directorul „Albinei“ Sibiu, 808 cor., Ioan Baptist Boia, oficial consistorial în Sibiu, 800 cor. 22 fileri (duplu), Ioan G. Bozdoc, avocat în Sibiu, 740 cor. 22 fil. Petru Comșa, comerciant în Sibiu, 780 cor. 65 fileri, Iacob Isdraila, proprietar în Răzani 601 cor. 63 fileri, Alexandru Lebu, proprietar în Sibiu, 597 cor. 41 fileri, Ioan Răducu, comerciant în Sibiu, 591 cor. 71 fil., Teodor V. Păcățian, redactor în Sibiu, 516 cor. 30 fil. (duplu), Nicolau Nadasdy, comerciant în Sibiu, 494 cor. 47 fileri, Ioan Drăgan, notariu public reg. în Sebeșul-săseșc, 470 cor. 56 fil., (duplu), Stefan Moga, franzelar în Sibiu, 437 cor. 10 fil. și Teodor Popescu, comerciant în Sibiu, 435 cor.

Teatru. Deschiderea sesiunii teatrale germane se va face în teatrul orășenesc din loc Jol, 26 Octombrie n. cu drama lui Sudermann „Die Ehre“.

De la comunitatea de avere din Caransebeș. În urma retragerii dlui avocat Titu Hațieg de la postul de juriscult al comunității de avere din Caransebeș, în locul d-sale a fost numit dl Dr. Nicolae Ionescu avocat și director executiv al casei de păstrare „Sebeșana“ în Caransebeș.

Serbare jubilară. Pe ziua de 30 Octombrie s'a amân timerbarea de 25 ani a existenței și funcționării liceului românesc din Bitolia, care trebuia să se țină în 14 Sept. a. c.

Deputat ucis. Deputatul și avocatul Milan Milosavljević a fost ucis Sâmbătă, pe stradă, în orașul Szabadka, unde și are domiciliul. Ucișagul său e un anumit Ulrich, șvab din o comună apropiată, pe care numitul avocat l'ar fi sărăcit, vinzându-i la licitație întreaga avere. Ucișagul a mers singur la judele de instrucție și a denunțat păgânescă sa faptă. Milosavljević a fost ales la alegerile din urmă deputat în cercul electoral Titel, cu program liberal, aducând astfel la cadere pe candidatul național din cercul acesta.

† Octavian Sorescu, avocat în Brașov, a reposedat Duminică dimineață, în etate de 63 ani. Decedatul a fost de mulți ani membru în reprezentanța orașului și a comitatului. Il deplâng soția și cei zece copii, în cea mai mare parte minori.

Broșura Zeysig. În procesul intentat broșurei antidinastice, tipărită în Berlin, sub numele unui profesor Zeysig, care însă nu există, broșura despre care s'a vorbit la timpul său în coloanele ziariului nostru, cercetarea încă nu e terminată, dar e aproape de terminare. Pe lângă arestatul Zigány, autorul adevărat al broșurei, a mai fost arestat zilele trecute și cutare Dr. Dénes József, un alt om de încredere al baronului Bánffy, ear' Baneth, care a făcut traducerea în nemțește a broșurii (Zigány o scrisese ungurește), a fost adus a casă din străinătate pentru-ca să se asculte. Tot mai bine iese la ivelă, că baronul Bánffy e amestecat în afacere.

Lucru răscolit. Generalul Stoenescu a primit un semn de pace, să plece pentru căva timp în străinătate, așa precum a făcut-o Alexeiev. Cădatul și caracteristică răsplătită — mureșănești!

Stipendii pentru meseriași. Din fundațiunea Francisc Iosif, creată de orașul liber reg. Sibiu (Nagyvárad) întru amintirea suirii pe tron a Majestății Sale, sunt a se conferi pe anul 1906 două stipendii de călătorie de câte 200 corone, pe durata unui an. La aceste stipendii pot concura meseriași tineri, fără deosebire de naționalitate sau confesiune, cari au absolvat cu succes eminent vre-o școală de elevi-meseriași sau de specialitate din loc, și cari în scopul perfecționării lor petrec sau voiesc a călători în străinătate. Aceiași stipendist pot primi stipendiul în trei ani după oaltă, dacă dovedește că cercetază vre-o școală de specialitate ori că folosește conștientios timpul pentru perfecționarea sa. Rugărilor scrise și subscrise cu mâna proprie și provăzute cu documente sunt a se înainta până în 10 Novembre n. c. la magistratul orășenesc din loc. — Sibiu, 23 Octombrie n. 1905. Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“: Vic. Tordășanu, president; Stefan Duca, notariu.

Protopresbiterul Nicolae Borzea din Făgăraș, din privilegiul horetisirii sale a dăruit fondului de 20 fileri al „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“ pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare suma de 5 cor.

Istoria războiului ruso-japonez. În Anglia s'a hotărât publicarea unei istorii oficiale a războiului ruso-japonez, care să cuprindă toate amănuntele, și pentru aceasta s'a cerut de la parlament preliminarul unei sume considerabile. Când va apare această istorie, nu se poate prevedea deosebi în Anglia învinsăle ofițere merg foarte anevoie, — căci din istoria războiului englez-bur, care încă trebuie să apară, nu s'a așt până azi nici un rezultat.

Concert în Sebeș. Teatrul din Sebeșul invita la concert-teatru pe se va da Duminică, la 29 Octombrie st. n. în noul local al școlii din Sebeș. Inceputul la ore 7 seara. Prețul intrării: Pentru 1 persoană 7 cor. 60 fileri, pentru o familie de 2 persoane 2 cor. 60 fileri, loc de stat pentru 1 persoană 80 fileri. Suprasolviți se pr mesc cu mulțumită și se vor publica pe cale ziaristică. Venitul curat e destinat în favorul școlii. Programul e următorul: Imn (cor mixt), de Po-dolean, Musicantii, Solo... Neioi Neioi (cor mixt), de G. Dima. Pețitorii, comedie pop. în 3 acte de A. L. Ipan. Dans.

Sienkiewicz nu vrea mandatul! Foile din Varșovia publică un apel al genialului romanțier Sienkiewicz, autorul lui „Quo vadis?“, către alegători, prin care abize de candidatura în Duma (camera rusească) imperială, și declară, că nu primește nici un mandat.

Atrocitățile grecilor contra Aromânilor. Ziarele bine informate aduc zi de zi știri nove despre cruzimile bandelor grecești în petrița fraților macedo români. Ele recurg la cele mai diabolice mijloace pentru a face rău nefericitorilor și rămașilor de izbeliște Români: la amenințări prin scrisori, la arestări, la bătăi și la măcelări în mase. Nobila porodită a lui Demosthenes îndrăpță fulgerile oratoriei sale iscusite contra afurisiților oameni, cari în conștiința românității ființei lor întregi, nu vreau să se mărturisescă Greci. Pentru locuitorii „patriei“ clasice vremea și-a schimbat cursul: în loc de a merge înainte, de la înflorirea epocii de aur a lui Pericles, a luat-o înapoi, ajungând până la stadiul de azi al înșălbăcirii Grecilor!

Cum se formeză grindina? În întâia sedință a Academiei ținută după vacanțe, Vineri sepmăna trecută, dl S. G. Haret a făcut o comunicare asupra chipului cum se face grindina. D-sa, fiind la 4 August 1892 la Păușești, Putna, pe dealul Mesteacăn, a fost fată la formarea unui nor de grindină. Noul se afla foarte aproape deasupra capului d-sale, așa că putea vedea ce se petrecea în nor. Norul era de colorie închisă și se vedea grindină forfotind în el. Sub acel nor s'a făcut altul mult mai subțire, și între amândoi s'a format un curent oblic, de la dreapta spre stânga, care apoi s'a făcut orizontal, al-cătund o elipsă în care circulau bobe de grindină și picături de apă. Fenomenul se repetă de vre-o trei ori, apoi grindina căzu asupra comunei.

Tot dl Haret și-a dat părerea, că pricina cutremurelor e nu numai puterea expansivă a gazeilor, dar și isbiturila materiei lichide în coja pământului. Aceasta pare a fi pricina și a cutremurului din Calabria, ear' isbitura ar fi fost pricinuită, în urma resulfării gazeilor prin vulcanii vecini.

Pentru catedrală. La fondul catedralei din Sibiu a mai intrat din comuna Brașov-vechi, protopresbiterul Brașovului suma de 103 corone 20 fileri, la care adăugăm următorii bani și evlarișci credincioși ai bisericii noastre:

Dumitru Căpățică, 21 cor., Luca Sim-san, 5 cor., Victor Șincan, 2 cor., Ioan Voicu, 5 cor., Vasile Șorban, 10 cor., Maria G. Bărsan, 1 cor., George Persinar, jun., 2 cor., Nicolae Toma, 2 cor., George Puiu, 5 cor., George Rusu, 2 cor., Ioan Bălea, 4 cor., Ioan Puiu, 2 cor., Dumitru Greșu, 4 cor., Constantin Persinar, Constantin Prișeu sen., Nicolae Prișeu, Constantin Gh. mbăjan, v. Reveica Jaliu, Const. Jaliu, Maria Bălea, Flăorea Coleșu, Ana Sibian, George D. Puiu, Petru Puiu, Nicolae Maria, Ioan Lupu, Nicolae Perlior, Ioan Muntean, George Tampa, Ioan Pascovici, fiecare câte 1 cor., George Crețu, 80 fileri Nicolae Puiu, Ioan Bărsan, sen., George Muzei, fiecare câte 60 fileri, v. Elena Voicu, George Tires, Ioan Irimie, George Saden, Iordan Chivărav, Nicolae Crăciun, v. Ana Voicu, Ioan George Puiu, Ana Feldiorean, George Chiperea, jun., fiecare câte 40 fileri, Ioan Moldovan, sen., George Țițoiu, G. Vălcănean, George Voicu, Nicolae Bălea, Dumitru Jugănariu, v. Ana Tampa, Dumitru Ferar, Zosim Jugănariu, Nicolae Schimbășan, Petru Murășan, Iordache Palișor, Nicolae Sibian, Nicolae Calău, Nicolae Sibian, jun., Iacob Bălan, Ioan Voicu, fiecare câte 40 fileri, Constantin Sibian, 30 fileri, George Siden, Vasile Puiu, George Voicu Vălcănean, Vasile Negulici, Dumitru Crăciun, Dumitru Vlădărean, George Popa, Elena Negulici, Io-sif Bucșa, Maria Forir, fiecare câte 20 fil., George Crăciun, 30 fileri, Dumitru Nistor, Ioan Moldovan, Reveica Moldovan, fiecare câte 20 fileri, Ioan Cati, 40 fileri, Ioan Jugă, Maria Oltea, Raveca Oancea, Sasana Aldea, Maria Puiu, Ana Pascovici, Constantin Vlădărean, George Dulă, George Ferar, Ioan Forir, Nicolae Persinariu, Ilie Neagoe, fiecare câte 20 fileri, Ioan Oltean, 40 fileri, Elena Vlădărean, George Schimbășan, Elena Cati, Lenar Maria, Nicolae Jugănariu, George Vlădărean, Ioan Puiu, fiecare câte 20 fileri.

Fără nici un reclam crucea sau stéua deplă electro-magnetica a dlui Müller Albert, Budapesta V. Vadasz utoza 42/V. a devenit renumită în toate părțile lumii.

Förte mulți după folosința crucei s'au vindecat de bôle vechi, așa în cât de la a-costa în totă ziua sosesc scrisori pline de mulțumiri. Dl fotograf Eisschild Adolf din Cser-venka a scris următoarele: „De mult timp trebuia să-mi arăt marea mulțumire ce o am față de aparatul așat prin Domnia-Ta, asta înseamnă că adinsul am tăcut-o până acum, deore-ce eu cea mai mare curiozitate am așptat a ști, că nevasta mea, care a folosit crucea R. B. 26,967, deveni-va earăși sănătoasă?“

Prin urmare cu cea mai mare bucurie con-statez că nevasta mea, carea durând-o peptu și stomacul avea în genere lipsa poței de mâncare, dureri de cap și multe alte bôle, cu ajutorul aparatului Dvôstre s'a făcut pe deplin sănătoasă, prin urmare aparatul Dvôstre sunt silit a'l lauda și a'l recomanda fie-cărui suferitor de bôle.“ Prețul aparatului mare 6 corone.

Cărți și reviste.

„Biserica ortodoxă română“, anul XXIX., nrele 5 și 6. Sumariul: Despre religie; Epistola sobornicească a sfetului apostol Iacob; Note asupra istoriei bisericești a Românilor pentru secolul al XIX-lea; Mitropolitul Veniamin Costache și seminarul său; Sf. Grigore de Nazianz și învățătura sa; Intemeierea mitropolilor și a celor dintăiu mănăstiri din țară; Evangeliul și educația; Apologetica lui Tertulian; Unsprezece cuvântări; Predică la Pogorirea Duhului Sfânt; Literatura religioasă; Predică: Explicarea rugăciunii „Tatăl nostru“; Ceremoniile înmormântărilor; Manuscrisurile de la Biserici și Rțca etc.

Are în București, tipografia cârților bisericești, odată pe lună (un număr de 120 pagini). Abonamentul pe an: 12 corone.

Candela, fôie bis.-lit. nr. 10. Cuprinsul: Dr. V. Găina: Buddhismul și creștinismul Dr. V. Tarnavski: Geneza. Scurte comunicări. Cronică. Bibliografie. Text rusec. Apare o dată pe lună, în Cernăți; abonamentul 8 cor. pe an.

„Luceafărul“, anul IV. nr. 19. Cea mai bună revistă literară a noastră a Românilor din Ungaria. Numărul acesta are ilustrații de la esoposia din Sibiu (scene din „Fântâna Blandusiei“ și din secțiunea etnografică), apoi și chipul unor persoane cu rol marcant în viața noastră de azi (M. Voilean, dōmna M. Cosma). Conținutul: Clăcașii (poesie), de O. Goga; Cântecul meu (poesie), de A. Seca; Sărbările din Sibiu (III); Badea George, de V. Cioflec; Pe acelaș drum (poesie), de M. Cuntan; La carte (schită), de I. Agârbiceazu; Nu mai plâng (poesie), de Fatma; Eminescu și teatru, (conferință) de Dr. I. Borcea; Dări de seamă și notițe bibliografice etc. Revista apare în Budapesta (IV, Zoldia-u. 7), de două-ori la lună. Abonamentul pe an: 12 cor. (pentru preșci cărți și învățători 7 cor.)

„Căldariul Poporului“ pe 1906, a apărut zilele trecute, în Sibiu, cu un cuprins bogat, atât calendaristic-statistic, cât și literar. Afară de partea calendaristică, cuprinde statistica instituțiilor noastre culturale-bisericești-economice (biserici, școle, reuniuni etc.) Partea literară, bine îngrijită, cuprinde: Alegorie (Un pom nobil), poesii (serioase și comice), nuvele (Șanta de N. Gane), poveste (Femeie credincioasă de G. N. Coatu), articele economice, anecdote, glume ilustrate, legende, gâdituri, poesii populare etc. și Răvașul nostru, în care se face istoricul anului cu toate întâmplările mai însemnate de la noi și din străinătate. Căldariul e împodobit cu frumoșe ilustrații, în număr de 19, între cari, în fruntea căldariului, chipul executat artistic al noii și frumoșei catedrale ortodoxe române din Sibiu.

Prețul 40 fileri și 5 fileri porto. Se află de vânzare la librăria „Foi Poporului“ Sibiu (strada Măcelarilor nr. 12) și la librăriile de la noi. Revizătorilor se dă rabat cuvenit.

Pe timpul secetei din vara trecută abnormală a fost earăși singură în întregă Ungaria

Prima plantație pentru nobilitarea viței de pe Târnave
(Proprietar: Fr. Caspari, Mediaș 67, Ardeal) care a dat vițele sale cu cantitatea enormă de apă de 5 milioane litri pe zi; este deci singura firmă, care pōte lăra vițe frumoșe și în toate prvințele (84) 8-47 neosecțiunabile.
Catalog ilustrat cu numărōse scrisori de recunoștință gratis.

„Concordia“ societate comercială pe acții în liquidare, Sibiiu.

Publicare.

In sensul §-ului 206 al legii comerciale publicăm conspectul activelor și pasivelor societății cu 30 Iunie 1904.

Activ	K	f	Pasiv	K	f
Cassa	1,436	35	Capital social	200,000	—
Timbre și mărci	1,686	78	Fond de rezervă	606	28
Mobilier după amort. de K 1142.52	10,278	—	Creditori	218,581	82
Debitori	162,926	40			
Mărfuri	67,041	65			
Perdere până în 1903	145,462	69			
din 1903 până 1904	30,356	23			
	419,188	10		419,188	10

Sibiiu, 30 Iunie 1904.

P. Simtion m. p., contabil.

In numele liquidatorilor societății comerciale în liquidare „Concordia“: Sibiiu, 24 Octobrie 1905.

Cosma m. p. Șuluțu m. p. A. Lebu m. p. Dr. Beu m. p.
I. Lissai m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat contul present și l'am aflat în consonanță cu registrele.

Sibiiu, în 25 Octobrie 1905.

Dr. M. Cristea m. p. Dr. V. Bologa m. p. Rațiu m. p.

Devisa: Fie-care bucată de săpun Schicht e curată și liberă de ori-ce substanțe păgubitoare

Săpunul Schicht

(săpun cu cerb ori cu cheiă)

e cel mai bun și mai efin, pentru
ori-ce albituri și pentru ori-ce me-
todă de spălat.**Garanță:** 25,000 cor. plătește firma Georg Schicht
în Aussig fiecareia, care dovedește, că săpunul ei cu nu-
mele „Schicht“ conține ôrecari adausuri stricăciose.

Fischer & Comp.

școle de pomărit

Nagyenyed (Alsó-Fehérmegye)

Școlele noastre de pomărit în estensiune de 40 jug. catastrale sunt în Transilvania cele mai mari și cele mai bogate.

Stoc: 80,000 altoi, de toate formele, în soiurile cele mai nobile.

1 milion pădureți (sujeți) de toate speciile, plante puternice.

1 milion gledici, plantele cele mai bune pentru garduri vii.

1 milion acăți (salcâmi), tari și frumoși, acomodați pentru plantare de păduri.

Arbori solitari, de promenade, și tușe decorative. (201) 10—12

Cataloge gratis.

Pe cei interesați îi invităm cu stimă la cercetarea școlelor noastre de pomărit.

Tu

nu vei afla pentru îngrijirea pielii, în-
deosebi pentru delăturarea pistriilor și
pentru a avé o colóre delicată a feții,
un săpun mai bun și mai cu efect de
cât cunoscutulsăpun din lapte de crin
al lui Bergmann (marca: doi băieți)

Bergmann & Co., Tetschen a/E.

Se află de vânzare cu 80 fileri bucata,
în farmacia „la urs“ (piața mică),
în farmacia E. Rummler, Sibiiu.
la I. B. Misselbacher sen. (piața mare),
G. Meltzer (str. cîsnădiei și str. gușterii 25),
prima fabrică transilv. de luminări de
stearin (str. cîsnădiei), (89) 12—25
Carol Arz (str. cîsnădiei), cum și
în Sighișoara la farmacistul W. Lingner.

„Concordia“ societate comercială pe acții în liquidare, Sibiiu.

Publicare.

In sensul §-ului 206 al legii comerciale publicăm conspectul activelor și pasivelor societății cu 30 Iunie 1905.

Activ	K	f	Pasiv	K	f
Debitori	42,139	32	Capital social	200,000	—
Perdere:			Fond de rezervă	606	28
până inclusive 1903	145,462	69	Creditori	41,022	93
din 1903—1904	30,356	23			
Din 30 Iunie 1904 — 30 Iunie 1905:					
porto	K	37.56			
spese	853	58			
salare	2965	—			
întreținere	112	—			
chirie	18	—			
contribuțiuni	40	—			
Cu desfacerea magazinelor	19,644	83			
	241,629	21		241,629	21

Sibiiu, în 30 Iunie 1905.

P. Simtion m. p., contabil.

In numele liquidatorilor societății comerciale în liquidare „Concordia“: Sibiiu, în 24 Octobrie 1905.

Cosma m. p. Șuluțu m. p. A. Lebu m. p. I. Lissai m. p.
Dr. Beu m. p.

Subsemnatul Comitet de supraveghiere am examinat contul present și l'am aflat în consonanță cu registrele.

Sibiiu, 25 Octobrie 1905.

Comitetul de supraveghiere:

Dr. M. Cristea m. p. Dr. V. Bologa m. p. Rațiu m. p.

Turnătoria de clopote și fabrică de scaune de fier pentru clopote

ANTONIU NOVOTNY

în Timișoara-Fabric

se recomandă spre pregătirea clopotelor noue, cum și la repararea clopotelor stricate
mai departe spre facerea de clopote armonioase, pe lângă garanță de mai mulți ani,
fie fie-care mărime, provăzute cu ajustări de fier
bătut, construite spre a întorče clopotele cu ușu-
rință în ori-ce parte, îndată ce sunt bătute de o
lature, prin ceea ce sunt mântuite de a se strica.
Cu deosebire recomandă: (119) 18—52

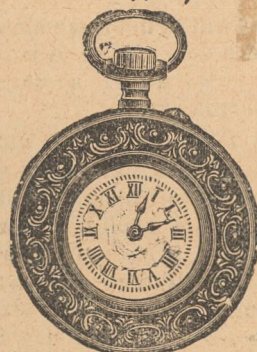
Clopotele găurite

o invențiune proprie și premiată. Aceste clo-
pote au ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut
și cu vibrare mai voluminoasă de cât clopotele tur-
nate după sistemul vechi, câte un clopot paten-
tat de 327 kg., este egal în ton cu unul de
461 kg. turnat după sistemul vechiu. — Mai de-
parte se recomandă pentru facerea de scaune de
fier bătute, de sine stătătoare, spre ajustarea
clopotelor bătrâne cu corône de fier bătut, ca
și spre turnarea de tóce din metal. Se află clopote în greutate de 300 kg. și mai jos.Preț curanturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.
La esposiția milenară din Budapesta 1896 premiat cu medalia cea mare.

IULIU ERŐS

Sibiiu, strada cîsnădiei nr. 3.

Cel mai mare deposit ardelean

de orológe, juvaericeale, aurării și argintării. Iși recomandă
cu prețuri efinie toate produsele din speciile orologeriei și aurării.Schimb și cumpărare de aur, argint, diamant, mărgel, monede de
aur și argint, etc.Fie-care obiect de aur și argint, cumpărat de la mine, e probat și
examinat din oficiu și pe fie-care bucată se vede precis proba oficiósă (k. u. k.
Punze), și afară de aceea se garantéză în scris veritabilitatea obiectelor.Prețcuranturi ilustrate la dorință gratis
și franco.